

Puheenjohtajan mietteet

Pistettiin kerralla jäsentiedotteemme uuteen uskoon.

Tämä lehtinen on koottu täyteen ohjeita siitä mitä teet kun löydät tai kadotat eläimen.

Mukana ovat totta kai myös kaikki tärkeät numerot joita tarvitset kun hätä on suurin tai kun tarvitset lemmikillesi hoitoa tai tarvikkeita.

Seuraavaan numeroon kootaan eri eläinten hoito-ohjeita ja muuta tärkeää. Toivon siis että tiedotteestamme on sinulle ja lemmikillesi apua pitkään.

Vuosi 2006 on mennyt hiljalleen. On ollut kiireisiä ja vähemmän kiireisiä aikoja.

Jäsenmäärä on kasvanut tasaisesti ja yhdistys on tullut monelle tutuksi.

Eläinsuojelupuolella on ollut lähinnä neuvontaa ja ohjeiden antoa. Pahoja tapauksia ei onneksi ole ollut kuin muutama ja niissäkin on eläinten olot saatu paremmaksi. Löytökissoja kuitenkin riittää edelleen valistuksesta huolimatta. Eläimiä otetaan liian helposti ja kastroidit ja sterilisaatiot jätetään hoitamatta ja lopputulos on aika selkeä. No eivätpähän työt loppu...

Toukokuussa järjestettiin Match Show ja saimme mukaan 50 koiraa. Syyskuun tapahtumaan saimme mukaan 61 koiraa. Toivottavasti ensi vuonna suuntaus jatkuu. Kaikilla oli ainakin hauskaa.

Ensimmäinen Kiva Koirakansalainen testi on jo onnistuneesti ohi, mutta tarkoitus on että testejä pidetään jatkossakin tasaisin väliajoin.

Yhdistyksen koirakoulussa Monica, Laila ja Paula opettavat koirille (ja omistajille) perustotelevaisuutta ja tulokset ovat jo hyvin näkyvissä. Jäsenillämme on upeita koiria.

Taas tänäkin kesänä olen törmännyt aivan liian useasti tilanteisiin jossa koiraa on jätetty autoon auringon paahteeseen. Myös varjopaikassa auto tulee uskomattoman kuumaksi kun ulkona on korkea lämpötila. Onko niin että ihmiset eivät tiedä mitä koiralle tapahtuu, ei pelkäästään autossa vaan

myös kaupan ulkopuolella tai uimarannalla suorassa auringonpaisteessa.

Koira ei hikoile kuten ihminen. Ns. hikoilu tapahtuu vain kielen ja tassujen kautta. Eli jos laittaa turkin päälle ja menee autoon, ei silti ole yhtä tukalassa tilanteessa kuin koiraa. Ihminen hikoilee ja se viilentää. Koiraa saa melko nopeasti lämpöhalvauksen. Se huohottaa ja yrittää siten viilentää oloaan. Eläin alkaa oksentaa ja ripuloida. Kehonlämpötila nousee korkeaksi. Koiraa kouristelee ja saa kramppeja. Liian pitkälle edennyt lämpöhalvaus johtaa yleensä kuolemaan. Vanhat, sairast ja lyhytkuonoiset koirat ovat suurimmassa vaarassa saada lämpöhalvaus. Yhtenä todella kuumana päivänä näin koiralla kuonokopan. Ei ollut tullut omistajalle mieleen miten koiraa voisi viilentää itseään kun ei saanut edes läähätettyä.

Vaikka koiraa haluaisi kuinka lähteä mukaan kauppareissuille, kannattaa se kuitenkin jättää kotiin. Tuskin kukaan ottaisi lastaankaan mukaan vaikka kuinka pyytäisi, jos tietäisi että joutuisi jättämään hänet autoon. Yleisin kuulemani selitys on että en ole kaupassa kuin viisi minuuttia. Entä jos kassalla edellä oleva päättääkin juuri sillä kertaa tyhjentää kolikkokukkaron tai kassanauha menee ryytyyn. Koskaan ei voi olla varma miten kauan kaupassa menee. Jos kuitenkin syystä tai toisesta joudut ottamaan koiran mukaan, ota huomioon auringon liikkuminen. Nyt varjoinen paikka voi olla vartin päästä aurinkoinen.

Jos et ole yksin liikkeellä voi toinen jäädä hyvin ulkoiluttamaan koiraa siksi aikaa kun itse hoidat asioita. Jos autossa on koiraverkko voit myös jättää ikkunoita huomattavasti enemmän auki kuin usein näkee. Ristiveto on paras. Vettä sinulla tietysti on aina mukana? Selityksenä kuulen myös usein, että meidän koiraa rakastaa saunakin. Harvoin koiraa kuitenkaan viihtyy saunassa yli viittä-minuuttia ja saunassa on yleensä hyvä ilmanvaihto. Saunan päälle koiraa myös saa yleensä vettä juodakseen ja pääsee

vilvoittelemaan. Ihminen sen sijaan jatkaa kuumalla autolla matkaansa

Mikäli joudut tilanteeseen jossa näet eläimen jätettynä autoon ja omistajaa ei näy voit soittaa paikalle poliisit (112). Mikäli koira jomakaa apaattisena, on todella kiire.

Anteeksi ei pitänyt saarnata. Uskoakseni yhdistyksemme jäsenet ovat valistuneita eivätkä jätä eläintään autoon. Siirrytään muihin asioihin.

Koirapuistoasia etenee hiljalleen. Nimiä on tullut lähes 500 joten kunnan päättäjien tulisi huomioida näin ison joukon toivomus. Pidetään peukkuja.

Leena Aho

Nämäkin pikkuiset saivat kodin yhdistyksemme avulla. Ja monta muuta...

Sisällysluettelo:

1. Puheenjohtajan mietteet
3. Eläin löytynyt
5. Miten ennaltaehkäistä lemmikin katoaminen
7. Katoamisilmoittelu/ yleiset ilmoitteluohjeet
9. Kissan etsiminen
12. Koiran etsiminen
15. Lemmikilinnun etsimisohejeet
16. Kania houkutteellaan hedelmillä. Jyrsijät houkutteellaan esiin ruualla

Seuraava tavoite on saada jostain tilaa lemmikkien hautausmaalle. Se olisi monelle kerrostaloasukkaalle todella tärkeää, eivätkä kaikki omakotitaloasukkaatkaan halua välttämättä haudata rakasta lemmikkiä tontille, joka ehkä joskus myydään jollekin toiselle. Uskoakseni jäsenistöstä löytyisi riittävästi vapaaehtoisia pitämään aluetta kauniita ja hoidettuna.

Nähdään, kuullaan, haukutaan ja nau'utaan. Oikein hyvää loppuvuotta kaikille jäsenille. Muistakaa ruokkia pikkulintuja.

Leena Aho

PS. Mikäli Eläinten Ystävät nro 3 ei ilmesty tarkista onko jäsenmaksusi jäänyt maksamatta

Leena Aho

18. Koulua jäsenten koirille
19. Kiva Koirakansalainen testi
22. Hevoskierrätys
24. Laiminlyöty hevonen
25. Hevosen pyyntö
26. Miksi en hankkisi hevosta
27. Mitä on pentutehtailu
29. Koirakin saattaa paella
30. Laiha siili ei selviä talvesta
31. Jäseneksi Perniön Seudun Eläinsuojeluyhdistykseen?
32. Tärkeitä yhteystietoja

Leena Aho

ELÄIN LÖYTYNYT

Huomioitavaa, jos kyseessä on koira tai muu eläin.

Jos pihallesi ilmaantuu vapaana oleva koira tai joku muu eläin (kissaa lukuun ottamatta) niin ilmoita siitä löytöeläinten talteenottoapaikkaan sekä poliisille ja yritä ottaa se kiinni. Eläintä ei kannata ajaa takaa vaan yrittää houkutella se esim. ruualla kiinni Perniön ja Särkisalon eläimistä soita viipymättä eläinsuojeluvalvojalle Leena Aholle 050–3396557. Hänellä voi jo olla tiedot kadonneeksi ilmoitetusta eläimestä. Salon ja muiden ympäristökuntien eläimistä voi ilmoittaa Marja-Leena Virtaselle 050–5712722. Tiedot kulkevat kyllä eteenpäin saatpa kiinni kumman tahansa valvojan.

Huomioitavaa, jos kyseessä on kissa.

Jos pihallesi ilmestyy vieras kissa niin älä anna sille ruokaa ettei se jää pihallesi pyörimään. Ota yhteyttä löytöeläinkotiin ja eläinsuojeluvalvojaan (oli kyseessä sitten oma piha, kesämökki jne.), jos...

- ... kissa pyrkii sisälle. Päästä se sisälle tai ilmoita ainakin löytöeläinten talteenottoapaikkaan.
- ... kissa on loukkaantunut.
- ... kissa syö esim. lintulaudalta ruokaa.
- ... kissa näyttää laihalta ja takkuiselta tai muuten siltä, että on ollut pitkään itsekseen ulkona.

- ... kissa on vieras ja jää pihapiiriisi pyörimään.
- ... kissa on tiineenä. **Älä jää odottamaan pentujen syntymistä.**
- ... kyseessä on villikissa.

Miten toimia kun löydät eläimen

Katso onko eläimellä kaulapantaa. Tarkista löytyykö sen ulko- tai sisäpuolelta yhteystietoja.

Katso onko vasemmassa korvassa (koirilla toisinaan vasemmassa nivuksessa) tatuointia. Rotukoirien korvaan on monesti tatuoitu niiden rekisterinumero, jonka perusteella selviää koiran omistaja. Rekisteriä pitää yllä Suomen Kennelliitto. Kissojen Katastrofyhdistys pitää yllä kissojen tatuointirekisteriä. Jos omistaja ei selviä sieltä, niin kysyä voi myös Suomen Kissaliitosta. Monet eläinsuojeluyhdistykset tatuoivat luovuttamansa eläimet eivätkä ilmoita niitä eteenpäin joten tatuointitunnuksia voi kysellä myös niistä. HESYn toimistolta voi kysyä lisää, p. (09) 7774225. Kysele lähitienoon ihmisiltä, tietävätkö he, kuka eläimen omistaa.

Soita viipymättä eläinsuojeluvalvojalle Leena Aholle 050–3396557 tai Marja-Leena Virtaselle 050–5712722. Tiedot kulkevat kyllä eteenpäin saatpa kiinni kumman tahansa valvojan. Heillä voi jo olla tiedot kadonneeksi ilmoitetusta eläimestä. Voit soittaa myös löytökunnan talteenottoapaikkaan, mieluusti myös naapurikunnan talteenottoapaikkaan. Koiran tai harvinaisemman eläimen ollessa kyseessä myös poliisille kannattaa ilmoittaa. Maaseudulla esimerkiksi riistanhoitoyhdistyksistä saattaa olla apua omistajan selvittämisessä. Tutki lähiseudun ilmoitustaulut, sanomalehtien kadonnut – ilmoitukset ja internet (www.karkurit.fi, esyjen sivut), ja laita omia ilmoituksia eläimen löytymisestä.

Perniön, Särkisalon ja Salon löytäneet/kadonneet ilmoitetaan Kemiön löytöeläinkotiin Kemiöön, puh.044-7827708. Halikon, Kiskon, Kuusjoen, Suomensjärven, Muurlan, Kiikalan ja Perttelin löytäneet/kadonneet ilmoitetaan löytöeläinkotiin Kavanderille Kiikalaan, puh. 0440-212553.

Eläimellä saattaa olla kaulanahan alla mikrosiru, jota ei näe paljain silmin. Mikrosirujen lukulaitteita löytyy useimmista löytöeläinten talteenottoapaikoista ja monilta eläinlääkäriasemilta. Mikrosirun numeron avulla pystytään selvittämään eläimen omistaja. Mm. x-tatuointi korvassa todennäköisesti merkitsee sitä, että kissalla tai koiralla on myös mikrosiru.

Voit toimittaa eläimen löytökunnan talteenottoapaikkaan. Joka tapauksessa löytyneestä eläimestä on tehtävä viipymättä ilmoitus kunnan viralliseen löytöeläinten talteenottoapaikkaan.

Eläinsuojelulain 15§:n mukaan eläimen omistajalla on oikeus saada eläin takaisin hoitokuluja vastaan. Eläimen saa luovuttaa uuteen kotiin vasta, kun se on ollut talteenottoapaikassa 15 vuorokautta.

Tekstin muokannut Ulla Räsänen/ Leena Aho

Lähde:

<http://www.hesy.fi/elainloytynyt.htm>

Lemmikkisi hyvinvointiin ammattilaisten käyttämät

Canikur®

Koiran ja kissan mahavaivoihin

COTHIVET®

Sumute eläinten haavojen käsittelyyn

D.A.P.®

Dog Appeasing Pheromone - koiraan tyyntävää feromoni

Auttaa koiraa sopeutumaan uusiin ja pelottaviin tilanteisiin

FELIWAY®

Onnellisten kissojen salaisuus

Auttaa kissaa sopeutumaan uusiin ja pelottaviin tilanteisiin

GERIVET®

Energialisä ikääntyvälle koiralle

Viacutan® Plus

Koirien ja kissojen iho-ongelmiin

Viatop®

Geeli eläinten kutinan lievitykseen

Tutustu tuotteisiin:
www.vetcare.fi

Apteekista, eläinlääkäreiltä ja hyvinvarustetuista eläintarvikeliikkeistä.

VETCARE

MITEN ENNALTAEHKÄISTÄ ELÄIMEN KATOAMINEN

- Ole tarkkana ettei eläin saa itse avattua ovia, ikkunoita jne.
- Karkaamisvaara on erittäin suuri, kun eläin on juuri tullut uuteen kotiin tai se on hoitopaikassa!

Kun kyseessä on koira

- Älä pidä pentua eikä aikuista koiraa yksinään kotipihalla vapaana ellei piha ole aidattu. Pidä koiraa muuten kytkettynä (alle vuoden ikäistä ei saa pitää kuin tilapäisesti kytkettynä) tai ulkotarhassa. Pidä ulkona vain siihen soveltuvia koiria. Jokainen koira tarvitsee ihmisen seuraa ja lenkkiä. Mikään koira (eivät edes metsästyskoirat) mene pilalle vaikka asuisivat pääasiassa sisällä. Lähellä asuvat juoksuiset nartut saavat helposti uroskoiran karkaamaan.
- Aitaa pihasi kunnolla.
- Jos sidot koirasi tilapäisesti, varmista että kiinnipitopaikka on tukeva. Pelästyessään koira voi raahata mukanaan esimerkiksi mainoksen, lepolassen tai rännin.
- Koira on pidettävä taajama-alueella kytkettynä. Pidä esim. metsälenkeillä vapaana vain koiraa, joka on täysin hallinnassasi. Metsästyskoirat varustetaan yleisesti tutkalla. Ajovietin omaavat koirat lähtevät helposti hajujen perään.
- Pidä koiralla kaulapantaa, jossa on puhelinnumero. Koiralla olisi hyvä olla myös tatuointi ja/tai mikrosiru. Esim. x-korvassa sekä mikrosiru ovat hyvä yhdistelmä.
- Älä pidä hoitokoiraa irti.
- Älä pidä juuri uuteen kotiin tullutta koiraa irti.
- Älä pidä juoksuista narttua irti.
- Jos hankit aikuisen koiran, laita koira autossa eteen. Älä laita koiraa kotiin tuodessasi farmariauton

takakonttiin tai pakettiautossa taakse. Kun avaat farmariauton takakontin tai pakettiauton sivuoven, koira livahtaa helposti karkuun

Kun kyseessä on kissa

- Leikkauta kissasi vaikka se olisi täysin sisäkissa. Älä päästä kissaa vapaana ulos ellei se ole leikattu. Nykyään voi leikata jo 12-viikkoisia kissanpentuja ja nuorempiakin.
- Nykyään on suositeltavaa (etenkin taajamassa) ulkoiluttaa kissaa vain valvotusti. Kissaa voi ulkoiluttaa valjaissa ja/tai sille voi rakentaa ulkoilutarhan.
- Älä anna kissan ulkoilla parvekkeella ellei se ole verkotettu tai lasitettu. Huolehdi myös siitä, että lasitetun parvekkeen lasit ovat kiinni, jos kissa on parvekkeella. Samoin tuuletusikkunoiden tulee olla salvalla tai verkolla varustettuja, ettei kissa saa niitä auki.
- Älä päästä hoitokissaa ulos vapaaksi.
- Älä päästä uuteen kotiin tullutta kissaa ihan heti vapaaksi ulos. Puhutaan jopa kahden kuukauden sisällä olosta ennen kuin kissa on tottunut uuteen kotiin ja uusiin ihmisiin. Ulkoiluta kissaa mieluummin ensin valjaissa, jotta se tutustuu ulkoiluympäristöönsä.
- Jos muutatte uuteen kotiin, niin älä päästä kissaa ihan heti vapaaksi ulos. Ulkoiluta kissaa mieluummin ensin valjaissa.
- Jos kuitenkin kissasi kulkee vapaana niin pidä sillä kaulapantaa, jossa on yhteystietosi. Pannan olisi hyvä olla joustava, vedettäessä aukeava ja heijastimella varustettu. Ei solkipantaa. Kun kissa pitää aina pantaa kaulassaan niin se painuu karvojen alle eikä jää kiinni minnekään. Kissalle olisi hyvä laittaa myös tatuointi. Sen lisäksi myös mikrosirun voi laittaa. Esim.

x-korvassa sekä mikrosiru ovat hyvä yhdistelmä.

- Kissan pitää päästä sisälle lämpimään, kun se niin tahtoo.

Kun kyseessä on kani tai fretti

- Jos ulkoilutat kania tai frettiä valjaissa, pitää olla varma, ettei se pääse valjaista karkuun.
- Jos pidät kania tai frettiä kesällä ulkohäkissä niin varmista, että se ei pääse mitenkään karkaamaan häkistä. Jos kyseessä on aitaus varmista sekä katto että myös pohja, jotta eläin ei kaiva itseään vapauteen. Paikan on myös hyvä olla sellainen, että häkki on turvassa ilkeivallalta. Kani ja fretti olisi hyvä ottaa yöksi sisälle.
- Fretin ollessa kotona vapaana pitää varmistaa ettei se pääse karkaamaan esim. ikkunoista, parvekkeelta jne.

Kun kyseessä on jyrsi

- Pidä jyrsiä kotona vapaana vain valvottuna tai täysin karkuvapaassa tilassa.

Kun kyseessä on lintu

- Jos lintu on vapaana huoneistossa niin pidä huoli, että ikkunat ja parvekkeen ovi on kiinni. Tai ne ovat varustettu verkoilla, laseilla tai hakasilla siten ettei lintu pääse karkaamaan.
- Kun lintu on häkissä, varmista ettei se saa häkin ovea auki ja pääse karkaamaan ikkunasta tms.

Kun kuljetat eläintä

- Kuljeta eläintä kuljetukseen tarkoitettussa kopassa tmv. Varmista ettei eläin pääse karkaamaan sieltä.
- Valjaissa kuljettaminen ei ole turvallista. Jos eläin pelästyy niin se voi riuhtoa itsensä irti.

- Koira voi yleensä kuljettaa talutushihnassa, mutta pienet koirat kulkevat kätevästi myös kopassa.

●

Tekstin kirjoitti Ulla Räsänen/Leena Aho
Tekstiä on muokattu Marja Huovilan lisäkommenttien mukaan.

Leena Aho

*Puppia -asusteet
Salossa vain meiltä*

Suojapuvut ja heijastintuotteet lämpimään ja turvalliseen lenkkeilyyn

Ratsastusasusteet
syksyn muotiväreissä

Poistotorilta mahtavia
TARJOUSERÄÄ!!

ma-pe 10-18
la 9-15

TERVETULOA!

LEMMIKKI MAAILMA

Turuntie 4, Salo
02 7311 701

KATOAMISILMOITTELU/YLEISET ILMOITTELUOHJEET (tummennetut kohdat koskevat koirien lisäksi muitakin eläimiä)

Pernilla Nyman

● Katoamisesta ilmoitetaan heti poliisille, ja lähiympäristön löytöeläintarhoihin, joista kysytään samalla koska ilmoitus täytyy uusua. Ota huomioon, että koirasi saattaa ylittää kuntarajat. Useimmat karkulaiset päätyvät talteenottoaikkoihin parin ensimmäisen päivän aikana. Ilmoita myös paikallisille eläinlääkäreille, eläinsuojeluyhdistyksille ja eläinsuojeluvälvoille
Perniön ja Särkisalon eläimistä soita viipymättä eläinsuojeluvälvoja Leena Aholle 050–3396557. Hänellä voi jo olla tiedot löytyneeksi ilmoitetusta eläimestä. Salon ja muiden ympäristökuntien eläimistä voi ilmoittaa eläinsuojeluvälvoja Marja-Leena Virtaselle 050–5712722. Tiedot kulkevat kyllä eteenpäin saatpa kiinni kumman tahansa välvojan. Perniön, Särkisalon ja Salon löytyneet/kadonneet ilmoitetaan Kemiön löytöeläinkotiin Kemiöön, puh.044–7827708. Halikon, Kiskon, Kuusjoen, Suomensjärven, Muurlan, Kiikalan ja Pertelin löytyneet/kadonneet ilmoitetaan löytöeläinkotiin Kavanderille Kiikalaan, puh. 0440–212553. Muiden löytöeläintarhojen yhteystiedot: [http://mbnet.fi/karkurit/index_tiedostot Page358.html](http://mbnet.fi/karkurit/index_tiedostot_Page358.html) tai http://wnet.suomi.net/kotisivu/riistapirtin.kennel/www/sivut/loytoelainhoitolat_taulukko.htm

● Ellei kadonnut löydy ensimmäisen vrk:n aikana, ilmoitus sanomalehtiin Toistuvia ilmoituksia. Ilmoitusten laittamista ei kannata pihdata siinä toivossa, että rahaa säästy, jos karkuri sattuisi muutenkin löytymään, ja internetiin (www.karkurit.fi, www.lemmikkipalstat.net/apula/, paikallisten eläinsuojeluyhdistysten sivut, nettikeskustelut jne.), koska karkulainen voi olla hyvinkin pitkällä ja esim. koira on voitu varastaa. (www.karkurit.fi-sivulta löydät lisäohjeita eläinten etsintään. Ohjeita löytyy myös seuraavista osoitteista: www.hesy.fi/elainkadonnut.htm sekä www.koiraetsijat.fi.) Myös kaupalliset radiot ottavat maksullisia katoamisilmoituksia. Voit myös yrittää saada paikallisradiota kuuluttamaan eläintä. Ilmoitus myös oman ja lähikuntien riistanhoitopiireihin; <http://www.riistaweb.riista.fi/yhteystiedot/yhteystietohaku.mhtml>. Yksittäisille metsästäjille kannattaa myös ilmoitella. Kissa/koira saattaa mennä supiloukkuun. *Toisaalta metsästäjien kuuluisi tietää, ettei kissa ole tänä päivänä lainsuojaton ja, että loukkuun mennyt harraste-eläin pitää toimittaa löytöeläinten talteenottoaikkaan.* Jos eläimen omistaja tunnetaan, hänelle voidaan ilmoittaa loukkuun menneestä kissasta ilman välikäsiä. Pyydä oman lähikuntien takseja, lehdenjakajia, postinkantajia, linja-autokuskeja ja jäätelöauton kuljettajia tarkkailemaan näkyykö karkulaista. Ilmoita tuntomerkit onnettomuuden varalta VR:lle ja tietolaitokselle. Lähellä rajaa kadonneesta koirasta ja rotukissasta soitetaan myös rajavartiostoon ja tulliin. **Jos edessä on viikonloppu, lehti-ilmoitus laitetaan vaikka kadonnut saattaisikin löytyä ennen lehden ilmestymistä.**

● Etenkin, kun kyseessä on kissa niin katoamisilmoituksissa kannattaa pyytää

lähitienoon asukkaita tutkimaan mm. autotallit, varastot, maakellarit jne.

● **Kun laitat katoamisilmoituksia, varaudu vastaamaan puheluihin tai soittamaan takaisin.**

● **Älä epäröi häiritä naapureita, kun etsit kadonnutta lemmikkiäsi. Puskaradio toimintaan, naapuruston tenavat levittämään tietoa ja kurkkimaan ympärilleen.**

● **Jaa katoamisilmoituksia (mielellään kuvallisia) postilaatikoihin, näkyviin paikkoihin katoamisalueella (esim. bussipysäkeille) ja kauppojen ilmoitustauluille jne. Kysele talojen asukailta ja ohikulkijoilta näköhavaintoja. Avuliaat ystävät voi valjastaa avuksi. Tee katoamisilmoituksista A4 kokoisia ja kuvallisia. Laita ilmoituksiin revittävät puhelinnumerot. Jos sinulla ei ole kuvaa eläimestäsi, etsi esimerkiksi Googlen kautta sopivannäköinen kuva. Lappuja jaetaan myöhemmässä vaiheessa havaintoalueille. Hyvä keino on myös käydä kadonneen eläimen valokuvan kanssa ovelta ovelle kysymässä onko tämän näköistä eläintä näkynyt alueella. **Jätä katoamisilmoitus kontaktitietoineen jokaiseen tällaiseen kotiin. Jos isäntäväki ei ole kotona, niin jätä lappu karkulaisesta postilaatikkoon.****

● **Poliisilta kysytään päivittäin onko koirasta soiteltu havaintoilmoituksia.**

● **Löytöeläintarhoilla ei ole yhteistyötä, joten kadonneesta on syytä ilmoitella viimeistään viikko katoamisesta ainakin jokaiseen n. 200 km säteellä olevaan löytöeläintarhaan. Ilmoitus on syytä uusia joka toinen viikko kunnes karkulainen löytyy! Omistaja menettää talteen otetun eläimen (varkaudet ovat erikseen), ellei eläintä haeta kotiin 15 vrk:n kuluessa talteenotosta! Noutamaton eläin luovutetaan/myydään eteenpäin tai lopetetaan.**

● **Tutki säännöllisesti www.karkurit.fi sivujen havainto- ja löytymisilmoitukset ja sivuston linkkisivustojen löytöeläimet kunnes karkulainen löytyy.**

● **Kaikki saadut havaintovihjeet kannattaa aina tarkastaa. Osa niistä saattaa olla väärää, mutta älä anna periksi. Kun karkulainen on löytynyt, tieto tulisi ilmoittaa samoihin paikkoihin kuin katoaminenkin. Myös kaikki tolppa – ym. ilmoitukset poistetaan ensi tilassa.**

Tekstin kokosi & muokkasi Ulla Räsänen seuraavista lähteistä, joissa tekstit kokonaisuudessaan: www.karkurit.fi, www.koiraetsijat.fi, www.hesy.fi.
Tekstiä on muokattu Marja Huovilan antamien lisäkommenttien mukaan.

Siikjärventie 237, 31460 Hirsjärvi, Somero
050 363 7263, (02) 748 8649

Leena Aho

KISSAN ETSIMINEN

- Ks. yleiset ilmoitteluohjeet

- ÄJotkut etsijäkoirat etsivät myös kissoja. Koiraetsijät ry:n päivystysnumero: 040–724 8614, www.koiraetsijat.fi. Kissan kadotessa neuvoa voi kysyä mm. myös Hesyltä, p. 09–777 4225 (ma-pe klo 10–17), www.hesy.fi.

- Kadonneen etsiminen aloitetaan heti. Karkaamispaikalle jätetään omistajan vaate tai reppu ellei sinne saada päivystäjää. Aluksi paikalla on hyvä käydä 1-1,5 tunnin välein. Heti ensitilassa karkaamispaikalle viedään ruokaa ja kadonneen petivaate.

- Jos valjaissa oleva kissa pelästyy ja karkaa, älä juokse sen perään. Perään juokseminen saa kissan vaistomaisen pakoreaktion käynnistymään. Kyykisty maahan j houkuttele kissaa luoksesi puhelemalla rauhallisesti. Älä tuijota kissaa herkeämättä silmiin, vaan sulje välillä silmäsi hitaasti, siristele silmiäsi tai käännä katseesi sivuun. Suoraan kohti tuijottaminen on kissojen kielellä uhkaus, katseen sivuun kääntäminen tai silmien sulkeminen taas rauhoittava ja ystävällinen ele. Jos kissa tulee kosketusetäisyydelle, anna sen ensin haistella ojennettua kättäsi. Rapsuta sitä varovasti poskesta, silitä selkää ja juttele edelleen. Nosta sitten kissa syliin varmalla ja lujalla otteella. Voit myös houkuttaa kissaa luoksesi myös leikin varjolla: heiluttele maassa talutushihnaa, pitkää heinäankortta tai notkeaa ohutta oksaa tai rapistele kuivia lehtiä

kädelläsi. Jos kissa innostuu leikistä, anna sen ensin pari kertaa hyökätä ja paeta kauemmas. Innostuessaan kissa unohtaa varovaisuutensa ja sen saa kiinni.

- Jos kissa kaikesta huolimatta pakenee, yritä seurata sitä rauhallisesti. Tarkoitus on saada selville, minne kissan herkkuruokaa viedään sen esille houkuttelemiseksi. Houkuttelussa saattaa olla apua kuljetuskopasta. Jotkut kissat kuitenkin pelkäävät kuljetuskoppaa - ne houkuttelevat lähietäisyydelle ruokalautasen avulla ja otetaan kiinni käsin. Kuljetuskoppa pidetään piilossa kissan kiinni saamiseen asti. Turvallisinta on laittaa kuljetuslaatikkoa pelkäävä kissa koppaan suljetussa tilassa, esimerkiksi autossa.

- Jotkut kissat rientävät luokse heti, kun kuulevat ruokapurkin avaamisen äänen. Jos kissa ei uskalla tulla esille, laita pieni lusikallinen ruokaa lautaselle tuulen yläpuolelle ja peräänny kauemmaksi odottamaan. Jos kissa syö ruuan, laita seuraava pieni annos kuljetuskopan suulle ja peräänny vähän vähemmän kuin edelliskerralla. Seuraava annos laitetaan kuljetuskoppaan sisälle. Perääntymismatkaa pienennetään kerta kerralta niin, että lopulta saat olla vieressä kissan syödessä. Lopuksi laitetaan reilu ruoka-annos kuljetuskoppaan sisälle. Kun kissa istuu rauhassa syömään, koppa suljetaan nopeasti ja vähäeleisesti. Jos kissaa on ruokittu lautaselle, jäädään lopuksi seuraamaan syömistä kosketusetäisyydelle. Kissaa rapsutetaan varovasti poskesta, silitetään selästä ja lopuksi se nostetaan varmalla ja lujalla otteella syliin.

- Kissa ei yleensä vieraallakaan paikkakunnalla mene etäälle karkaamispaikasta, ellei toinen kissa tai joku muu eläin karkota sitä. Kissa voi tulla kutsumallakin esille. Useimmat karanneet kissat eivät lähde kovin etäälle lähtöpaikasta. Etenkin sisäkissat jäävät katoamispaikan lähelle. Eräs sisäkissa löytyi kuukauden päästä katoamispaikan kivijalasta, toinen 10 päivän päästä 100–300 metrin päästä katoamispaikasta. Mutta poikkeuksiakin toki

löytyy ja mm. utelias kissa saattaa livahtaa avoimesta auton ovesta sisälle ja joutua matkojen päähän.

- Kun kissa on karannut hoitopaikasta, mökiltä, uudesta kodista tms. sitä varten pidetään ulkona ruokaa. Jätetään myös laatikko, kuljetuskoppa yms., jossa on tutuntuoksuinen vaate. Onpa joku pitänyt ruokaa eteisessäkin, ja kun kissa on tullut avoimesta ovesta syömään, on ovi suljettu ja saatu kissa kiinni. Kun katoamisesta on kulunut aikaa, niin otetaan käyttöön loukku. Eräs kissa hävisi mökiltä 1,5 kuukaudeksi. Kaksi tuntia loukun virittämisen jälkeen se meni loukkuun vaikka siitä ei ollut näkynyt vilaustakaan koko aikana.

- Kun kissa on kateissa, tutki katoamisalueen ja ympäristön piilopaikat, kerrostalossa kellaritilat, ladot, kojut (lukitutkin; kissa pääsee pienestä reiästä sisään, mutta ei ehkä enää ulos), teiden alla kulkevat ojarummut, puunoksat ym. Jos kissa on tottunut koiriin, ota koira mukaan etsimään. Voit myös käyttää toista kissaa etsimisen apuna. Etsinnässä käytettävää koiraa/kissaa pidetään pitkässä hihnassa, ettei sekin katoa. Etsijäkissa yritetään saada maukumaan, jotta karkulainen kuulee kaverinsa olevan maisemissa.

- Monista kissoista tulee karkumatalla hämärässä liikkujia. Yleensä on suurempi mahdollisuus löytää kissa, kun alkaa hämärtää ja ympäristö hiljenee. Tällöin ne myös menevät paremmin loukkuun. Kissa voi myös olla niin arka tai peloissaan, että se piilottelee vaikka kuulee tutun äänen.

Ohjeita aran kissan kiinni saamiseksi

Hyvin arkaa tai paniikkiin joutunutta kissaa ei saa kiinni maanitellen, leikkittäen tai laittamalla ruokaa kuljetuskoppaan. Se on parasta totuttaa saamaan ruokaa joka päivä tietyssä paikassa tiettyyn aikaan. Ruoka jätetään esille päästä auki leikatun pahvilaatikon perälle hämärän tultua ja korjataan aamulla aikaisin pois. Päivällä

esillä oleva ruoka houkuttelee paikalle äänekkään lintuparven. Siilit pysyvät poissa ruokintalaatikosta, kun se nostetaan reilun 10 sentin korkeudelle maasta. Säännöllisesti syömässä käyvän kissan saa turvallisesti kiinni pyydyslaatikolla tai loukulla, joita voi tiedustella lainaksi eläinsuojeluyhdistyksistä, löytöeläinten talteenottoaikoista, eläinsuojeluvalvojilta, terveystarkastajilta, metsästäjiltä, koiraetsijöiltä jne. Pyydyslaatikon/loukun käyttäminen vaatii aina maanomistajan luvan.

Kissan loukuttaminen

- Loukku (tai pyydyslaatikko) tulee olla suojassa ohikulkijoiden katseilta ja näin myös ilkeiltä. Loukku kannattaa virittää etenkin yön ajaksi jolloin kissat mieluummin liikkuvat. Loukku tarkastetaan joka aamu varhain. Loukkuun voi pitää viritettynä myös päiväisin. Ruokaa laitetaan hieman loukun suulle houkuttimeksi.

Kissanloukun perälle sijoitetaan voimakastuoksuista kissanruokaa; esim. Shebaa, savusilakoita tms. tai muuta ruokaa, johon kissa on tottunut ja ehkä myös karanneen kissan petivaate tai omistajan vaate. Loukku viritetään heti laukaisuvalmiiksi. Kun virität loukun, tarkista vielä, että se varmasti toimii. Tyynellä säällä loukun voi virittää hyvin herkälle, tuulisella säällä siten ettei tuulenpuuska laukaise loukkuun. Nälkäinen kissa voi mennä loukkuun jo ensimmäisenä päivänä. Ellei, niin ruoka vaihdetaan päivittäin. Kesällä se pilaantuu ja talvella jäätyy.

- Muista tarkastaa loukku tarpeeksi usein, kesällä vähintään kahdesti päivässä, talvella tai kuumalla säällä joka toinen tunti. Aina parempi mitä useimmin loukun pääsee tarkastamaan. Pyydyslaatikko toimii itsessään myös säänsuojana.

- Usein loukkuun menee vieraita kissoja. Ne toimitetaan omistajalle tai ellei omistajaa tiedetä, kiinniottoalueen talteenottoaikaan, jos kissa on huonokuntoinen. Kissan voi

päästää vapaaksikin, jos se on hyväkuntoinen. Löytöeläintaloon toimitetusta kissasta kannattaa ilmoittaa lehdissä, laittaa ilmoituksia loukutuspaikan lähelle ja puhella ihmisille.

Tekstin kokosi & muokkasi Ulla Räsänen/Leena Aho seuraavista lähteistä, joissa tekstit kokonaisuudessaan: www.karkurit.fi, www.hesy.fi.

Leena Aho

Eläinlääkärit:

- * Tuulia Burgherr
- * Pirkko Hämeenoja
- * Jouni Niemi

Puh. (02) 7221 221

ajanvaraus: ma-pe 8-17

Eläimellistä menoa Pinetan tehtaanmyymälän vieressä
vanhan ykköstien varressa.

KOIRAN ETSIMINEN

- Ks. yleiset ilmoitteluohjeet

- Koiran kadotessa kannattaa ottaa yhteyttä koiraetsijöihin: www.koiraetsijat.fi/ päivystysnumero: 040-724 8614. Heiltä saa suullisia neuvoja ja heillä on myös etsijäkoiria. Neuvoja voit kysyä myös etsijäkoirapioneeri Marja Huovilalta (arkisin soitot virka-ajan jälkeen) puh. 0400 228 213. Jotkut etsijäkoirat etsivät myös kissoja. Muitakin eläimiä on mahdollista etsiä, kuten kilpikonna.

Susanna Nyberg ja Salama etsintätyössä.
(Kuva Maija Ankkuri)

- Kadonneen etsiminen aloitetaan heti. Karkaamispaikalle jätetään omistajan vaate tai reppu ellei sinne saada päivystäjää. Aluksi paikalla on hyvä käydä 1-1,5 tunnin välein. Heti ensitilassa karkaamispaikalle viedään ruokaa ja kadonneen petivaate.
- Ellei koira ole kaukana, kutsu ja vihellä ja usuta mahdollinen kaverikoira haukkumaan. Koiralla on tapana pyrkiä takaisin, ellei se lähtenyt pelästymisen takia. Jos koira on karannut aitauksen kolosta, ei koloa saa tukkia ennen kuin koira on löytynyt, koska se saattaa pyrkiä samasta aukosta takaisin. Aitaukseen jätetään tuttu tuoksu ja ruokaa. Jos kadonnut koira on hoitokoirasi, ilmoita katoamisesta koiran omistajalle. Pitkään kateissa olleeseen koiraan ei kutsu tehoa eikä sitä kannatakaan huudella. Kutsu ei tehoa pentuunkaan, jos se on päättänyt piileskellä.

- Etsi pienellä porukalla, jotta koira ei pelästy. Karkuria etsitään rauhallisesti ja metelöimättä. Käytä apuna perheen toista koira tai kaverikoira. Koira on parempi etsimään kuin ihminen. Pennun kadottua kannattaa kysyä heti etsijäkoiraa, ellei kaverikoira ole. Joskus alle juoksuikäisen pentu löytyy sen emän avulla. Auto töytäisemäksi joutunut koira todennäköisesti piiloutuu. Sitä voi olla vaikea löytää ilman koira. Jos karannut koira on uros, juoksuikäinen narttu saattaa houkutellessa sen paikalle. Muulloinkin mielenkiintoinen koira voi herättää irrallaan olevan koiran mielenkiinnon niin, että se tulee lähemmäksi. Jos koiralle on jätetty ruokaa jonnekin, ei ruokintapaikan lähelle kannata mennä vieraan koiran kanssa. Etsittävä koira voi tällöin kokea, että sen reviirille on tunkeuduttu ja vaihtaa maisemaa.

- Käyttäydy rauhallisesti ja vältä kovaäänistä huutelua. Jos käytetään vierasta koira, etsitään vain yhden koiran kanssa kerrallaan. Iso lauma todennäköisesti pelästyy karkurin ja karkottaa sen muualle. Etsivälle koiralle annetaan etsittävän haju esim. petivaatteen palasesta, kaulapannasta tms. Ne säilytetään puhtaassa muovipussissa tai lasipurkissa. Etsiminen perustuu etsittävän yksilölliseen ominaisuutuuksun. Koiran hajuaiesti on 1,5 miljoonaa kertaa voimakkaampi kuin ihmisen. Etsijä pidetään liinassa, ettei sekinkatoa tai joudu esim. heikoille jälle tai liikenteen jalkoihin.

- Ilmoittelu kannattaa aloittaa heti.

- Alle juoksuikäinen pentu saattaa hakeutua turvaa etsiessään ihmisen luo, mutta se voi myös piiloutua peloissaan. Juoksuikäinen saavuttanut pentu saattaa mennä viettien viemänä pitkällekin.

- Maaseudulla tutkitaan koiran kanssa omat ja lähinaapureiden kaivot, ladot, viljasiilot, perunakellarit (kellariin voi päästä tuuletusaukosta), kuivurikuopat ja muut loukut, joihin karkulainen on voinut pudota

saaliin perässä ja joista se ei pääse pois. Tutuille naapureille kannattaa soittaa ja pyytää palvelusta, eli tarkastamaan alueensa siilot, kellarit, kuopat yms. Kerro ohjeet myös perheen ja naapuruston lapsille. Talvikelillä huomioidaan myös heikot jäät. Kadonnut koira yleensä pakenee etsijöitään. Se siis yritetään houkutellessa luokse tai sille jätetään tuttu haju (esim. peitto, lakana omistajan sängystä tms.) ja ruokaa. Koira ei siis lähestytä, eikä lähdetä porukalla tarkistamaan lähiympäristöä kohta kohdalta. Tällainen etsintä vain pelästytään koiran kauemmas. Avuliat ystävät voi valjastaa ilmoituksia jakamaan. Harvaan asutulla alueella kannattaa soittaa ovikelloa, kertoa kadonneesta koirasta ja jättää katoamisilmoitus joka kotiin. Niihin taloihin, missä isäntäväki ei ole kotona, jätetään lappu karkulaisesta postilaatikoon.

- Hyvä nälkäisen koiran houkuttelu on makkaran, broilerin (huom. ei broilerinluta koiralle!) tms. grillaaminen alueella, jossa koirasta on saata useita havaintoja. Grillatun ruuan tuoksu leviää laajalle. Mm huoltoasemilla myydään alumiinifoliassa olevaa kertakäyttögrilliä. Jotta koira saataisiin asettumaan, grillaamispaikalle viedään tuttu haju ja ruokaa. Vain tuttujen ihmisten kannattaa houkuttaa koiraa siellä.

- Etsimistä ei kannata lopettaa vaikka se tuntuisi toivottomalta. Useimmat karanneet löytyvät ensimmäisten katoamisen jälkeisten päivien aikana tehokkaan ilmoittelun ansioista. Jotkut lemmikkinsä kadottaneet ovat ottaneet jopa töistä lomaa, jottei etsiminen keskeytyisi.

- Ellei karkuria löydetä, karkaamispaikalle viedään ruokaa ja koiran oma peti ennen kuin lähdetään kotiin huilaamaan. Etsintää ei lopeteta siihen vaan sitä jatketaan seuraavana päivänä. Jotkut etsivät läpi yönkin. Omistajan kannattaa mieluummin jäädä paikoilleen istumaan ja grillata jotain hyvän tuoksuista kuin kävellä metsää ristiin rastiin ja huudella äänensä käheäksi. Koira pelästyy helposti paniikissa olevaa omistajaansa. Yritä siis

rauhottua, vaikka se onkin vaikeaa, istua aloillasi ja tuoksua tutulta.

- Kannattaa myös jättää koiranruokaa ja tuttu haju niihin paikkoihin, joissa koira on nähty. Käy tarkistamassa ruokintapaikat. Merkkää kartalle havaintopaikat ja tutki onko niissä toistuvuutta. Usein koira kulkee samoja reittejä.

- Kun koira on paikallistettu, alkaa kiinnittäminen. Suurin osa kadonneista koirista ”villiintyy” eivätkä ne välttämättä tunnista omistajaansa eivätkä tule luokse kutsuttaessa. On hyvä valmistautua siihen, että näin saattaa käydä.

- Jos pääset näköetäisyydelle koirasta, istu paikallasi ja pysytele rauhallisena. Tärkeintä on, ettet pelästytä koiraa. Älä katso koiraa suoraan silmiin, koska koira tulkitsee sen uhkaukseksi. Muita koiraa rauhoittavia eleitä ovat haukottelu, pään pois kääntäminen ja maanpinnan tutkiminen. Sitä voi myös houkutellessa luokse kyykistymällä maahan ”tutkimaan” herkkupalaa. Etenkin pentuja houkutellessa kannattaa leikkiä sen lempilelulla. Yritä vaikuttaa välinpitämättömältä, niin koira ei koe sinua uhkaavana.

- Jos koira ei heti uskalla tulla luokse, sen lähelle voi heitellä herkkupaloja. Herkkupaloja heitetään kerta kerralta lähemmäs ihmistä, niin että koira lopulta uskaltaa tulla kosketusetäisyydelle. Houkutteluun voi käyttää myös leikkikaluja, joiden avulla koira saadaan innostumaan leikkimisestä niin, että se unohtaa varovaisuutensa.

- Kun koira on kosketusetäisyydellä, sen annetaan haistella kättä. Koiralle voi myös tarjota makupalan ja ottaa samalla toisella kädellä tukevasti kiinni kaulapannasta. Koiralle puhellaan kaiken aikaa rauhallisesti. Tunteettoman koiran päätä tai selkää ei pidä taputtaa tai silittää. Koiralla pitää olla mahdollisuus väistää lähestyvää ihmistä -

nurkkaan ahdistettu koira saattaa käyttäytyä aggressiivisesti.

- Jos koira ei tule lähelle niin jätä sille ruokaa sekä tuttuja hajuja ja palaa illalla tai seuraavana päivänä takaisin ja yritä uudestaan.
- Jos karkuteillä olevan on äskettäin kotia vaihtanut täysikasvuinen koira ja kasvattaja tai koiran edellinen omistaja lähestyy koiran valitsemaa reiviä, on mahdollista että pakoilija ”antautuu.”
- Jos karkulainen pysyttelee määrättyllä alueella eikä tule luo, se kannattaa loukuttaa mahdollisimman pian.

Pyydystä villiintynyt koira ruokintapaikalta loukun avulla

● Loukuttaminen on turvallinen tapa saada vapauden makuun päässyt koira kiinni. Koirat villiintyvät yllättävän nopeasti, mutta ne toipuvat yleensä hyvin kokemuksistaan. Tosin jotkut karkulaiset eivät mene loukkuun. Loukkuja voi tiedustella lainaksi eläinsuojeluyhdistyksistä, löytöeläinten talteenottoaikoista, eläinsuojeluvalvojalta, terveystarkastajilta, metsästäjiltä, koiraetsijöiltä jne. Koiraetsijöillä on isoillekin koirille tarkoitettuja loukkuja. Loukkua ei saa virittää vieraille maalle ilman maanomistajan lupaa.

Kun saat ruokittua koiraa tiettyyn paikkaan, tuo ruokintapaikan läheisyyteen loukku. Loukkua ei tule sijoittaa liian lähelle (vaan n. 100 m päähän) ruokintapaikkaa ettei koira pelästy sitä. Loukun pohjalle laitetaan hiekkaa ja loukku yritetään naamioida muutenkin metsään sopivaksi. Hiekan päälle loukun pohjalle laitetaan koiran oma peitto tmv. Ensin loukkua ei pidetä laukaisuvalmiina. Sinne tehdään ruokavana. Voidaan käyttää esimerkiksi makkaravanaa, broilerinlihaa tai jotain muuta koiran herkkua. Pelkkä kuivamuona ei ole riittävän houkuttelevaa. Ruokaa on siis myös loukun ulkopuolella, jotta arka koira vahingossa kävelisi loukkuun asti ruokavanaa seuraten.

Kun koira on uskaltanut syödä loukustakin, viritetään loukku. Loukku tulee tarkistaa usein oman koiran ja muidenkin eläinten vuoksi. Loukku on tarkistettava vähintään kerran päivässä kesällä ja kahdesti talvella. Jos loukulla käydään liian usein, karkulainen saattaa kokea, että sen reiviirille on tunkeuduttu, jolloin se saattaa vaihtaa maisemaa. Pidä loukun sijainti salassa, ettei sinne tule uteliaita ihmisiä. On parasta, että loukulla käy vain koiran omistaja.

Tekstin kokosi & muokkasi Ulla Räsänen seuraavista lähteistä, joissa tekstit kokonaisuudessaan: www.karkurit.fi, www.koiraetsijat.fi, www.hesy.fi. Tekstiä on muokattu Marja Huovilain antamien lisävinkkien mukaan.

Leena Aho

LEMMIKKILINNUN ETSIMISOHJEET

Jos lintu on näköpiirissä

- Kadonneen etsintä aloitetaan heti. Linnun kiinni saamisessa ruoka ja lajitoverit toimivat samaan tapaan kuin kaneilla tai koirilla. Neuvoa voi kysyä mm. Suomen papukaijayhdistykseltä.
- Kesyä lintua kannattaa yrittää maanitella lempeästi alas puusta tms. lempiherkun kera. Tuttu ääni voi saada vähän säikähtäneen karkulaisen antautumaan mielelläänkin. Palokunnan tikasautoja voi pyytää saada avuksi, mutta oudot ihmiset ja koneet säikäyttävät helposti linnun karkuun.
- Haavia, lakanaa tms. voi yrittää käyttää apuna kiinniotossa, jos lintu on suht ulottuvilla. Toisaalta näidenkin kanssa pitää varoa, ettei vaan säikäytä lintua kauemmaksi.

Leena Aho

- Hiukan aremmalla linnulla voi tuoda oman häkin karkulaisen näköpiiriin. Nälän saapessa voi kummasti koti-ikävä iskeä ja tipu vaelttaa oma-aloitteisesti tuttuun häkkiin. Iltahämärissä häkki kannattaa valaista, niin lintu löytää sen helpommin.
- Toinen samanlainen lintu voi myös houkuttaa karkulaisen paremmin ulottuville. Kaveri siis tukevasti omassa häkissään huutelemaan karkulaisen lähistölle ja toinen aukinainen häkki ruokakippojen kera vierelle. Tai houkutuslintu kannattaa pitää pienessä suljetussa häkissä, joka laitetaan suuremman häkin sisään. Ison häkin ovet jätetään auki.
- Lämpimällä säällä linnun voi koittaa saada alas puusta kastelemalla sen läpimäräksi vesiletkulla tms. (palokunta on kuulemma tässäkin joskus auttanut...), jolloin siivet ei

kanna enää niin hyvin ja otuksen voi saada alas puusta. Tässäkin on vaarana linnun säikkyminen ja karkaaminen kauemmaksi, jos vettä ei saa osumaan oikein tai veden meno henkeen, jos paine on liian kova.

- Erilaisia puuhun viritettyjä, ruokintalavan päälle laukeavia häkkejäkin ovat jotkut kokeilleet. Niiden toimivuudesta ei ole varmaa tietoa

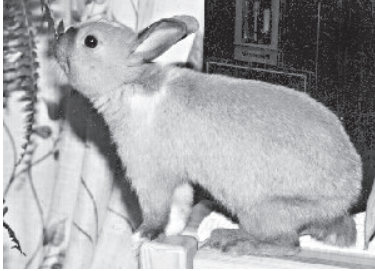
Jos lintu on kokonaan hukassa

- ks. yleiset ilmoitteluohjeet
- Suomen Papukaijayhdistyksellekin (SPY; www.papukaijayhdistys.fi) kannattaa ilmoittaa (puhelimitse vaikka pj:lle 040-7212122, sähköpostilla lintuvastaava@papukaijayhdistys.fi tai webmasterin mailiin webmaster@papukaijayhdistys.fi) niin voivat laitella ilmoituksia websivuille ja käskeä ihmisiä pitämään silmät auki.
- Tienoon muillekin lintuharrastajille ja yhdistyksille kannattaa ilmoittaa. Bongarit liikkuvat paljon maastossa ja ovat kouliintuneet huomaamaan erikoisempia siivekkäitä.

Tekstin kokosi & muokkasi Ulla Räsänen Suomen Papukaijayhdistys ry:n lintuvastaava Maija Ahvenniemen ohjeista sekä seuraavasta lähteestä: www.hesy.fi

**Otan vastaan
lakanoita, pyyhkeitä ym.
suojaamaan eläimiä ja autoa.
Eläinsuojeluvalvoja Leena Aho
Ilomäentie 4, 25500 Perniö,
soita 050 339 6557**

Etsijäkoirien avulla voi etsiä myös koirien lisäksi myös muita eläimiä; mm. kilpikonna. Koiraetsijät ry:n päivystysnumero: 040-724 8614, www.koiraetsijat.fi.

Anne Löppönen

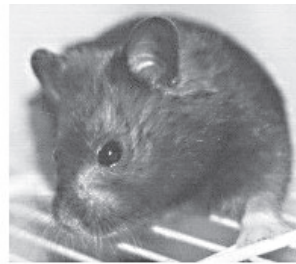
KANIA HOUKUTELLAAN HEDELMILLÄ

- Ks. yleiset ilmoitteluohjeet
- Kadonneen etsintä aloitetaan heti. Kanien kadotessa neuvoa voi kysyä mm. myös Hesyltä, p. 09-777 4225 (ma-pe klo 10-17), www.hesy.fi.
- Irti päässeän kanin kiinni ottamiseen pätevät pitkälti samat ohjeet kuin kissaankin. Käyttäydy rauhallisesti: älä päästele äkkinäisiä ääniä tai tee äkkinäisiä liikkeitä. Lähesty kania suoraan edestä - takaa päin lähestyminen käynnistää vaistonvaraisen pakoreaktion. Pahimmillaan pakokauhu aiheuttaa kanille sydänkohtauksen. Avoimella pihalla kanin voi yrittää houkuttaa sisätiloihin aukaisemalla rappujen ovet. Jos kani loikkii sisään avonaisesta ovesta, ovi suljetaan ja kani otetaan kiinni sisätiloissa.
- Jos kani on elänyt sisällä ja ehtinyt olla ulkona vain pari päivää, on sen fyysinen kunto todennäköisesti huono. Jos kanilla ei ole suojavaikkoja (joko itse kaivettua käytäväverkostoa tai muuta ahdasta piiloa), sitä voi seurata rauhalliseen tahtiin noin 10

minuutin ajan. Huonokuntoinen kani väsyä loikkimiseen, ja se on helppo ottaa kiinni.

- Kania luokse houkuttelevan kannattaa kyykistyä maahan ja tarjota hedelmää kädestä. Jos kani jää syömään kosketusetäisyydelle, hivuttaudutaan kyykyssä varovasti lähemmäksi ja yritetään rapsuttaa kania. Rapsutettaessa viedään käsi varovasti niskan päälle, otetaan niskanahasta tukeva ote ja napataan kani syliin. Jos kani ei uskalla heti tulla lähelle, ruokaa voi yrittää tarjota kepin nokasta. Keppiä hivutetaan varovasti lähemmäksi sitä mukaa kun kani uskaltaa seurata. Parhaiten ruualla houkuttelu toimii syksyllä, kun kanin luontainen ravinto alkaa käydä vähiin.

- Kania voi houkuttaa kosketusetäisyydelle myös toisen kanin avulla. Tämä keino toimii parhaiten, jos irrallaan oleva eläin on uroskani ja "houkutuslintu" naaras. Kiinni ottamiseen pätee sama kuin ruualla houkutteluun: kosketusetäisyydeltä otetaan nopeasti tukeva ote niskanahasta, kani nostetaan syliin ja siitä mieluiten kuljetuskoppaan.

Tiina Notko

JYRSIJÄT HOUKUTELLAAN ESIIN RUUALLA

- Ks. yleiset ilmoitteluohjeet
- Kadonneen etsintä aloitetaan heti. Jyrsijöiden kadotessa neuvoa voi kysyä mm.

myös Hesyltä, p. 09-777 4225 (ma-pe klo 10-17), www.hesy.fi.

● Karanneiden jyräjöiden kiinni ottamisessa ruoka toimii yleensä parhaiten. Syötiksi sopivat mm. pähkinät, näkkileipä tai auringonkukansiemenet. Voimakkaasti tuoksuva tuoreruoka (esim. lihapullat, nakinpalat) houkuttelee varsinkin kesyrottia. Ruokasyötin voi laittaa myös kepin nokkaan ja houkutella sen avulla jyräjän kolosta esille sen verran, että eläimen niskanahasta saa tukevan otteen.

Tiina Notko

Tekstin kokosi & muokkasi Ulla Räsänen seuraavasta lähteestä, jossa tekstit kokonaisuudessaan: www.hesy.fi.

ELÄINYSTÄVÄLLE

- koira- & kissatarvikkeet
- akvaariot ja -tarvikkeet
- ratsukellari
- eläinosasto

ERIKOISLIIKE PALVELUKSESSANNE

Salon
AKVAARIOLIIKE

Vilhonkatu 11, 24100 SALO, p. (02) 731 6950

KOULUA JÄSENTEN KOIRILLE

Yhdistyksen jäsenillä on jo joidenkin vuosien ajan ollut mahdollisuus osallistua koiransa kanssa koirakouluun. Ja moni onkin käyttänyt tätä mahdollisuutta hyväkseen.

Kouluun voi tulla kaikenlaiset koirat, kunhan rokotukset ovat kunnossa ja koira on muuten terve. Mitään perusosaamista ei vaadita. Koulutuksen voi aloittaa jo pikkupentuna, tai mukaan voi tulla jo vähän vanhemmankin koiran kanssa.

Koulutuksen tarkoituksena on opettaa koira perustotelevaisuuden lisäksi käyttäytymään asiallisesti arkielämän eri tilanteissa. Se parantaa monesti myös koiran ja omistajan suhdetta, kun koira oppii uudella tavalla kuuntelemaan omistajaansa ja omistaja puolestaan oppii lukemaan koiransa elekieltä ja ymmärtämään näin ollen sitä paremmin. Koulussa koira oppii yleensä myös oikeanlaista suhtautumista toisiin koiriin ja vieraisiin ihmisiin. Ja ennen kaikkea se on molemmille kivaa yhteistä tekemistä. Myös jo perustaidot hallitseville on omat ryhmänsä, joten jatkaa voi niin pitkälle kuin kiinnostusta riittää, vaikka ihan kilpatasolle asti.

Koulutuksemme perustuu palkitsemiseen, eli koira saa pienen herkkupalan ja suuret kehut alussa ihan jokaisesta onnistuneesta suorituksesta tai hyvästä yrityksestä. Palkinnot kannustavat koira yrittämään ja samalla se myös oppii tietämään, miten kannatta milloinkin toimia, että saisi namun.

Myöhemmin palkintokertoja harvennetaan ja pelkät kehut riittävät. Tämän tyylinen kouluttaminen on yllättävän tehokasta. Pelkällä kieltämisellä koira oppi vain että mitä ei saa tehdä. Ja rankaisemisella se puolestaan oppii vain pelkäämään omistajaansa.

Loppujen lopuksi koiran edistyminen on kuitenkin kiinni omistajan viitseliäisyydestä ja koiran ja omistajan välisestä suhteesta. Parhaiten koira oppii ja muistaa oppimansa, jos harjoituksia toistetaan pieni hetki päivittäin. Koira jaksaa yleensä keskittyä vain muutaman minuutin kerrallaan. Kohtele koiraasi johdonmukaisesti ja määrätietoisesti, mutta ole sille ystävällinen ja lempeä, niin yhteiselo sujuu mukavasti.

Paula Pääkkönen

Match Show 2005 Katja Taskinen

**Tylsä päivä, surullinen päivä, turhauttava päivä
- mutta kaikki tuntuu valoisalta, kun pieni pörröinen olento heittäytyy
sylsiisi ja kertoo kuinka kovin iloinen se on, kun olet kotona**

(Pam Brown)

Ensimmäinen Kiva Koirakansalainen testikin on järjestetty.

KIVA KOIRAKANSALAINEN-testi

- näyttää koiran hyvät käytöstavat
- testaa koiran yhteiskuntakelpoisuutta
- sopii jokaiselle koiralle ja omistajalle

Suomessa testejä sponsoroii KIVA-team ry. Kiva Koirakansalainen-testi perustuu American Kennel Clubin järjestämään Canine Good Citizen-testiin, jonka on suorittanut yli 5 miljoonaa koira ympäri maailmaa.

Kiva Koirakansalainen on koira, jota voisi suositella ystävälleen, joka on luotettava lasten seurassa, koira jonka ottaisi omaan naapurustoonsa ja ylipäätään musti, jonka seurassa on mukava olla.

Mitä Kiva Koirakansalainen osaa?

Koiran omistaja voi testin avulla varmistaa, missä vaiheessa oman koiran koulutus on ja olisiko jollain alueella parantamisen varaa. Koska koira on elävä olento, se ei välttämättä tee kaikkea testihetkellä yhtä loistavasti kuin kotioloissa. Testin voi uusia, ellei sitä läpäise.

Osallistujia pystymme ottamaan vain 11 ensimmäisellä kerralla, mutta jatkossa järjestämme testejä muutaman kerran vuodessa jotta kaikki halukkaat pääsevät mukaan

Testi ei ole mikään kilpailu eikä sen suorittamisessa vaadita sellaista täsmällisyyttä kuin tottelevaisuuskokeissa. Tärkeintä on, että koira on omistajansa hallinnassa ja parivaljakko toimii yhteistuumin eri tilanteissa. Koiran ja omistajan yhteispeli testialueella on tärkeä osa testiä.

Millainen testi on?

Osallistajat saavat puhua koirilleen kokeen aikana ja kehua niitä. Käskyjä saa toistaa. Makupaloja ei kuitenkaan käytetä testin aikana. Myöskään kuristuspantaa tai muita apuvälineitä ei saa käyttää. Panta tai talutusvaljaat sopivat kokeeseen. Testin arvostelijalla täytyy olla hyvä koirien käyttäytymisen tuntemus ja kiinnostusta parantaa ihmisten yleistä suhtautumista koiriin. Hän voi olla esim. kouluttaja, näyttely- tai koetuomari, eläinlääkäri, trimmaaja, koirapoliisi tai muu koira-alan ammattilainen.

Leena Aho

Kuka voi järjestää Kiva Koirakansalainen-testin?

Mikä tahansa koirakerho voi pitää testin. Se sopii esimerkiksi match shown ohjelmaan tai koulutuskauden loppuhuipennukseksi

KIVA KOIRAKANSALAINEN-testi

Saadakseen diplomin, koiran ja omistajan täytyy suorittaa hyväksytysti kaikki testin 10 kohtaa:

1. Vieraan ihmisen hyväksyminen

Koira antaa vieraan ihmisen häiriöttä lähestyä ja jutella hetken ohjaajan kanssa. Koiran on oltava hallinnassa koko suorituksen ajan, niin ettei omistajan tarvitse kiskoa hihnasta tai käyttää muita voimakeinoja.

2. Koira istuu kauniisti silitettävänä

Ohjaajansa kanssa ulkoileva koira sallii ystävällisen vieraan ihmisen koskettaa itseään.

3. Tutkiminen ja hoitaminen

Koira antaa vieraan ihmisen – kuten omistajan tuttavän, eläinlääkärin tai

trimmaajan – hoitaa ja tutkia itseään. Testiin kannattaa ottaa mukaan oma harja.

4. Vetämättä kävely

Tällä osuudella todistetaan, että koira on omistajansa hallinnassa. Koira kulkee taluttimessa omistajansa oikealla tai vasemmalla puolella. Seuraamisen ei tarvitse olla tarkkaa. Koiran on myötäiltävä omistajaansa valppaasti myös pysähdyttyessä.

5. Ihmisjoukon läpi kulkeminen

Koira käyttäytyy kohteliaasti jalkakäytävällä liikkueksaan ja on hallinnassa julkisilla paikoilla. Koira saa osoittaa kiinnostusta liikkuvia tai seisovia ihmisiä kohtaan, mutta sen pitää jatkaa matkaa ohjaajansa kanssa osoittamatta ylenpalttista innostusta, arkuutta tai vastahakoisuutta.

6. Istuminen, maahan meno ja paikalla pysyminen

Koira tottelee ohjaajan merkkiä istua ja mennä maahan sekä pysyy käskystä paikallaan. Koiran täytyy odottaa paikallaan kun ohjaaja kävelee 6 metrin matkan pitkä liina kädessään ja palaa takaisin. Koira on koko testin ajan kytkettynä joko pitkään liinaan tai omaan taluttimeensa.

7. Luokse tulo

Koira tulee ohjaajan luokse 3 metrin päästä kutsuttaessa.

8. Koirien kohtaaminen

Koira käyttäytyy hyvin toisten koirien läsnä ollessa. Mukana testissä on ystävällinen apukoira, jota kohti omistaja kävelee koiransa kanssa. Omistajat vaihtavat pari sanaa ja jatkavat matkaansa, jona aikana koira voi osoittaa vähäistä kiinnostusta

apukoiraa kohtaan mutta ei saa pyrkiä sen luo tai hyppiä sen päälle.

9. Koiran reaktio häiriöön

Koira käyttäytyy rauhallisesti kohdatessaan tavallisia häiriöitä. Testiin valitaan kaksi erilaista näkö- tai kuuloärsykettä, esim. ohiajava polkupyörä ja kolahtava esine. Koira saa reagoida häiriöön, mutta ei mennä paniikkiin tai hyökätä.

10. Omistajan odottaminen

Koiran jättäminen yksin esim. kaupan ulkopuolelle ei ole suositeltavaa. Joskus koiran kuitenkin joutuu jättämään hetkeksi esimerkiksi eläinhoitajan tai trimmaajan luokse. Koira pitäisi pystyä jättämään toisen ihmisen pidettäväksi muutamiksi minuuteiksi. Kokeessa aika on 3 minuuttia.

Leena Aho

www.salonseutu.fi/elainlaakarikeskus

Vi betjänar också på svenska

Salon Eläinlääkärikeskus

Sisätaudit, kirurgia, myös murtuma- ja nivelleikkaukset, ihotaudit, allergiatestaukset, hammashoito, laboratorio, röntgen, ultraääni, viralliset lonkkakuvaukset ja polvitarkastukset

Horninkatu 7, 24100 SALO
Ajanvaraus ma-pe klo 8-19,
puh. (02) 733 3677

La klo 10-14, kesällä suljettu

733 3677

Eläinlääkärit:

Liisa Andersin

Hanna Arimaa

**Pekka Arimaa, pieneläinsair.
erikoistunut eläinlääkäri**

HEVOSKIERRÄTYS

Yhä useammin törmää hevosiin, joilla on ollut jo monta omistajaa elämänsä aikana. Näitä hevosia kutsutaan kiertolaisiksi. Yleisimmin syy miksi hevonen joutuu kiertoon, on se, että kun sen hetkiselältä omistajalta loppuu innostus/taito, halutaan hevosesta päästä mahdollisimman nopeasti ja jopa halvalla myyntihinnalla eroon. Tällöin ei myös katsota tarkkaan minne hevosen myy, eikä välttämättä kerrota oikeaa syytä miksi hevonen myydään. Jos hevosen kanssa on ollut ongelmia, niistä vaietaan tai kerrotaan vain osatotuus ja seuraava omistaja tulee huomaamaan hevosesta nopeasti yllättäviä huonoja piirteitä ja haluaa hevosesta eroon samoilla kriteereillä ja tavoilla kuin aikaisempikin omistaja.

Tiina Holgeri

On myös useita muita syitä miksi hevonen joutuu kiertoon. Toisena esimerkkinä kipeät jalat joiden takia hevosta ei voida enää liikuttaa täyspainoisesti. Tämä on aivan liian yleistä ravureilla. Jalkavioistakaan harvemmin kerrotaan ja hevonen pyritään myymään, tai jopa antamaan sellaiselle henkilölle, jolla ei välttämättä ole tietoa hevosen jalkaongelmista. Tällaiselle ihmiselle sellainen hevonen on tietenkin helppo myydä ja päästä eroon ”ongelmasta”.

Usein ajatellaan että itse eläin ei kärsi kodin muutoksesta, vaan ajatellaan että uudet innokkaat omistajat pitävät hevosta hyvin ja kyllä se siihen sitten asettuu. Mutta näin ei usein ole; hevonen stressaantuu usein vaihtuvasta kotipaikasta ja pahimmassa tapauksessa, ns. ongelmahevosten tapauksissa, hevonen toistaa kaikki pahat tempunsa aina uuteen paikkaan tultaessa ja joka kerta pahemmin. Kun hevosella on epävarma olo, se ei pysty luottamaan enää ihmisiin jotka vaihtuvat koko ajan sen elämässä ja se pelkää uutta lähtöä vieraaseen paikkaan josta se ei voi entuudestaan tietää mitään.

Tätä samaa kierrättämistä jatkuu niin kauan kunnes hevosen ostaa henkilö joka todella ymmärtää hevosen arvon ja haluaa tarjota hevoselle turvallisen ja rauhallisen elämän, poistaa hevoselta pahat tavat ja näyttää sille, kuinka ihmisiin on luottaminen JA pitää hevonen omanaan, eikä ajatella kuinka hevonen käyttäytyy nästisti ja on rauhallinen, että se olisi rauhallinen myös taas uudessa paikassa. **Jos jostain syystä joutuisi luottamuksen voittaneesta kiertohevosesta luopumaan on parempi vaihtoehto päästää hevonen ikuisen uneen kuin pilata sen luottamus uudestaan ihmisiin ja lähettää uudelleen kiertoon.**

Miten tällaisen kiertoilmiön sitten saisi loppumaan? On useita keinoja mutta paras ja käytännöllisin olisi, että aina hevosta ostaessa kysyttäisiin kuinka monta omistajaa hevosella on aikaisemmin ollut ja tarkkailla miten hevonen käyttäytyy jo siellä silloisessa kotipaikassaan että pelkääkö sitä nykyistä omistajaa, mitä pahoja tapoja on jne. Kun ihmiset, jotka haluavat varman hevosen joka olisi täysin ”valmis” omaan tarkoitukseen, harkitsisivat tarkkaan ja katsoisivat hevosta sen henkisen elämän kautta, jäisi moni tällainen hevonen ostamatta ja niiden myyjillä tulisi tilanne eteen jossa hevonen päästettäisiin ikuisen uneen ilman suurempaa kärsimystä, vaikka fyysisesti terveestä hevosesta olisikin kyse. Tällainen kiertolaisuus ei ole hevosen elämää ja mikään hevonen ei voi sellaiseen tottua.

Ihmisten tulisi ymmärtää, että on sama kuin omaa lastaan veisi joka viikko eri hoitopaikkaan ja hetken kuluttua vain ihmettelisi miksi lapsi muuttuu pelokkaaksi ja jopa väkivaltaiseksi, koska ei pääsisi ikinä luomaan luottamusta uuteen ihmiseen ja aina saisi olla varautunut minkäläinen seuraava hoitaja on.

Teksti Sanna Kauppi

Leena Aho

toistsata vuot tropei ja terbept

Meiltä saat ystävällesi (ja itsellesi) vitamiinit, ravintolisät, shampoot, ihon- ja karvanhoitotuotteet, matolääkkeet, apua eroahdistukseen tai ukkosenpelkoon... sekä neuvoja terveyden- ja sairaudenhoitoon liittyvissä asioissa.

Tule käymään tai soita!

Perniön Apteekki – eläinten ystävä

Haarlantie 4, Perniö, P. (02) 735 7313

Kouluaineisto ”Sata hevosen vuotta” ELÄINTEN VIIKKO 4.–10.10.2001

LAIMINLYÖTY HEVONEN

Kyseenalaisia syitä hankkia hevonen

Hevosia ja muitakin eläimiä hankitaan valitettavan usein liian kevein perustein ja vähin tiedoin. Kuulostaako tutulta: ”Kun naapurin lapsillakin on poni” tai ”Olisi kiva omistaa hevonen” tai ”Nyt saataisiin niin edullisesti ihan hyvä hepo!” tai ”Ei hevosen hoitaminen mitenkään hankalaa ole – kunhan antaa kylliksi heiniä!”

Valitettavan moni – jopa aikuinen – menee lankaan. Kun hevonen tai poni on tullut hankituksi, onkin edessä todellisuus: joka päivä on ruokittava, luotava lanta, harjattava ja ulkoilutettava sitä. Lisäksi on ostettava sille ruokaa, huolehdittava kengityksestä, madotuksesta ja muusta sen terveydenhoidosta. Kaikki tämä maksaa vaivannäköä, aikaa ja rahaa.

On hevosenomistajia, jotka sopeutuvat kaikkeen edellä mainittuun ja hoitavat hevosensa kunnollisesti. On myös sellaisia hevosenomistajia, jotka alkujärkytyksestä tai ensihuumastaan toivuttuaan alkavat säästellä hevosen hoidon tasossa. Voi käydä niin, että kaura-annokset pienenevät ja harvenevat, madotus jää tekemättä, kengitys siirtyy hamaan tulevaisuuteen uudelleen ja uudelleen. Ja karsinan siivous voi pahimmillaan jäädä jopa viikoiksi. Voi vain kuvitella, miltä hevosesta tuntuu seistä lannassa polviaan myöten, ehkä myös nälissään ja janoissaan!

Hevosen – ja kaikkien muidenkin eläinten – hoidon laiminlyönnit johtavat aina eläimen kärsimykseen. Laiminlyödyt eläimet sairastuvat ja niiden elinikä lyhenee. Lisäksi niiden elämästä tulee kurjaa. Eläinsuojelulaki kieltää tarpeettoman kivun ja kärsimyksen aiheuttamisen mille tahansa eläimelle.

Kuitenkin vuosittain tulee ilmi satoja tapauksia pelkästään hevosten huonosta pidosta. Takana on joskus hevosen omistajan tietämättömyys kunnollisesta hevosen hoidosta, mutta hyvin usein on käynyt niin, ettei omistaja ole viitsinyt eikä välittänyt hoitaa hevosta kunnolla. Maailmaan ei tarvita enää yhtään välinpitämätöntä ja viitsimätöntä hevosenomistajaa!

Tärkein vaihe hevosen hankkimisessa on ostamista edeltävä harkinta!

Kysy itseltäsi:

Tahdonko tosiaankin hoitaa hevosta joka ikinen päivä? Onko minulla aikaa?
Onko minulla rahaa hoitaa hevosta kunnolla?
Osaanko kaikki hevosen hoitoon liittyvät asiat?
Onko minulla luotettavaa ihmistä, jonka puoleen kääntyä hevosongelmissa?

Juhani Länsiluoto

Hevosien pyyntö -huoneentaulu on peräisin 1910-luvulta. Suomen Eläinsuojeluyhdistys myi sitä aikoinaan naulattavaksi tallien seinille, jotta ihmiset muistaisivat, kuinka hevosta tulee kohdella.

HEVOSEN PYYNTÖ

1.

Pidä talli puhtaana, valoisana ja lämpimänä.

2.

Harjaa minua usein, sillä se tuntuu hyvältä ja on terveellistä minulle.

3.

Hoida kavioitani ja kengitä ne huolellisesti.

4.

Ruoki minua kylliksi ja puhtaista astioista. Tallissa ollessani anna minulle vettä kolmasti päivässä, mutta rasittavassa työssä ja kuumalla ilmalla salli minun saada sitä useammin; älä kuitenkaan juota minua silloin, kun olen hikinen ja hengästynyt, eikä myöskään heti syötyäni, vaan vähäistä ennen ateriaani.

5.

Älä leikkaa häntääni ja otsatukkaani. Hännällä torjun kärpäsiä, otsatukkani suojelee aivojani liian kylmältä ja kuumalta.

6.

Voitele usein valjaat, jotta ne pysyvät pehmeinä. Katso, että ne sopivat minulle hyvin eivätkä purista tai hankaa.

7.

Älä pane kylmiä kuolaimia suuhuni. Älä myöskään kisko tai revi suutani ohjaksilla. Älä, hyvä ihminen, minua lyö, vaikka en aina voisikaan tehdä niin kuin sinä tahdot. Älä pakota minua vetämään liian raskaita kuormia. Älä aja liian kovasti minua. Anna minun aloittaa ja lopettaa juoksuni hitaasti.

8.

Puhuttele minua ystävällisesti, hyväile ja silitä minua.

9.

Kuivaa minua vaaterievulla tai heinätukolla, jos olen talliin vietässä hikinen.

10.

Suojaa minua lämmittävällä peitteellä kylmän ja sateen aikana.

11

.Pidä huolta, että pilttuuni on kyllin tilava ja riimunauha tarpeeksi pitkä.

12.

Pane aina yön ajaksi kuivaa pehmikettä alleni, jotta minun olisi hyvä nukkua ja voisin virkistyneenä sinua palvella ja siten palkita vaivasi ja hyvytyesi. Suojele minua niin hyvin kuin voit kaikilta taudeilta, sillä olenhan sinun työtoverisi, elän sinun hyväksesi.

Itse en voi sanoin kiittää enkä valittaa, mutta suuri Jumala, joka näkee kaiken, on kerran palkitseva hyvät tekosi ja rankaiseva sinua, jos olet ollut minulle paha ja julma.

Ja vielä viimeinen ja harras pyyntöni! Kun näet voimani uupuvan, älä myy minua voitonhimoisille, tunnottomille ihmisille, vaan lopeta elämäni tuskattomasti!

Juhani Länsiluoto

MIKSI EN HANKKISI HEVOSTA

Hevosen – kuten kaikkien muidenkin eläinten – hankkimista pitää harkita tarkkaan ja erittäin monelta kannalta. Kyse on elävästä, tuntevasta olennosta, jonka kaikesta hyvinvoinnista ihminen on vastuussa. Hevosen elinikä on jopa yli kaksikymmentä vuotta, ja joka ikinen päivä se tarvitsee vastuullista ja hyvää huolenpitoa.

”Kun minä olen niin eläinrakas ihminen”

Joskus on kaikkein suurinta eläinrakkautta olla hankkimatta eläintä omakseen, suurista tunteista huolimatta. Erityisesti silloin, kun on epävarma siitä, onko rahaa tai aikaa ihan varmasti hoitaa eläin niin hyvin kuin sen tarpeet vaativat. Eläimen hankkiminen on aina vähintään yhtä paljon järjen kuin tunteen asia!

Joskus Ñ itse asiassa valitettavan usein Ñ käy niin, että unohdetaan ottaa etukäteen selvää, paljonko rahanmenoa eläin aiheuttaa. Esimerkiksi: Paljonko hevosen pito maksaa kuukaudessa? Entä vuodessa? Onko minulla todella niin paljon ylimääräistä rahaa käytettävissäni?

Toinen erittäin tarkkaan mietittävä asia on hevosen tarvitsema aika. Hevonen on täysin hoitajansa varassa: se ei osaa eikä voi itse puhdistaa karsinaansa, ei annostella kaurojaan tai hakea heiniään puhumattakaan että se sukisi itse itsensä tai puhdistaisi. Joka ikinen päivä ihmisen täytyy huolehtia hevosen ravinnosta, vedestä, puhtaudesta ja ulkoilusta.

On itsensä huijausta kuvitellakaan, että “noin puoli tuntia päivässä” riittäisi hevosen hoitoon: tosiasiasa siihen menee vähintään kaksi tuntia joka päivä, kunnolliseen lenkitykseen menevä aika tulee vielä sen lisäksi. Oletko valmis käyttämään aikaasi näin paljon hevosen kanssa puuhaamiseen? Jos et ole, onko sinulla varaa maksaa siitä, että joku toinen hoitaa hevosesi?

Miten voi olla hevosharrastaja ilman hevosta?

Hevosharrastuksiin on monia mahdollisuuksia, vaikkei ikinä omaa hevosta hankkisikaan. Tavallisin tapa on harrastaa ratsastusta ostamalla itselleen ratsastustunnin kerrallaan. Siinäkin pääsee tekemisiin hevosten kanssa ja voi hyvin kehittää hevostaitojaan.

Monella tallilla on lisäksi selvät systeemit siitä, miten pääsee esimerkiksi jonkin hevosen nimikkohoitajaksi, kukin vuorollaan. Tallitöissä voi ottaa tuntumaa hevostenhoidon arkeen, kuitenkin ilman taloudellista vastuuta ja jokapäiväistä sitoutumista hoitotyöhön.

Ravihevokset ja -ponit kiinnostavat monia. Useilla talleilla on hevosista kiinnostuneita nuoria hevosten hoitajina ja avustajina. Niissäkin puuhissa pääsee tavallisesti tutustumaan hevosiin ja hevostenhoidon saloihin sekä toisiin hevosharrastajiin ilman päävastuuta hevosesta. Joillakin talleilla voi päästä harjoittelemaan jopa ohjastusta.

Hevosia voi harrastaa allerginenkin! Erilaisissa hevosiin liittyvissä tapahtumissa voi käydä katsojana. Hevostietojaan voi kartuttaa hevoskirjoista, -lehdistä ja netistä. Molemmissa on myös hienoja kuvia hevosista ja poneista

Jenni Toivoniemi

ELÄINTEN VIIKKO 4.–10.10.2005
Pysäytä pentutehdas – älä osta pimeää
pentua
Suomen Eläinsuojeluyhdistys SEY

MITÄ ON PENTUTEHTAILU

Pentutehtailijat kasvattavat koiranpentuja halvalla ja paljon eläinten hyvinvoinnista piittaamatta. Pentutehtailulle tyypillistä on toiminnan piilottelu. Pentutehtaan asiakas joutuu usein pettymään, kun pennun hinnassa säästetyt eurot päätyvät moninkertaisesti eläinlääkärille. Pentutehtailun välineinä voivat olla sekä puhdas- että sekarotuiset koirat ja kissat.

Kun koiranpentujen hinnat liikkuvat sadoissa tai jopa tuhansissa euroissa, on syntynyt tilaus myös niiden pimeille markkinoille. Pentutehtailijat kasvattavat koiranpentuja mahdollisimman halvalla ja paljon. Tuotanto on häikäilemätöntä bisnestä, jossa kärsijöiksi joutuvat yleensä niin eläimet kuin eläimen hankkineet ihmisetkin.

Monesti pentutehtaan koiria säilytetään pysyvästi kuljetushäkeissä, jotka on pinottu päällekkäin. Tällä tavalla pieneenkin tilaan mahtuu lukuisia koiria. Koirat joutuvat tekemään tarpeensakin häkkiin eivätkä saa lainkaan liikuntaa. Isojakin koiria säilytetään tällä tavalla.

Hämärää kaupittelua

Pentutehtailulle tyypillistä on toiminnan piilottelu. Pentuja kaupataan lehdissä, joissa ilmoittaminen on ilmaista. Myös teksti-tv:n ilmoituspalsta on suosittu myyntikanava. Internet-ilmoittelu on myös kätevää. Ilmoituksessa annettun puhelinnumeron haltijan yhteystiedot ovat usein salaiset tai numero on vain tilapäiseen käyttöön hankittu prepaid-liittymä. Samasta numerosta saatetaan myydä useita erirotuisia ja erikäisiä pentuja samaan aikaan. Kun ostaja haluaa nähdä pennut, sovitaan tapaamispaikaksi esimerkiksi jokin pysäköintialue, jossa pentuja kaupataan

suoraan auton takaosasta. Joskus pentu halutaan tuoda suoraan ostajan kotiin. Joissain tapauksissa ostaja pääsee myyjän asunnon pihalle, jonne pentu tai useampia tuodaan katsottavaksi. Sisälle pentujen pitopaikkaan ei päästetä, eikä pentujen emoja ei haluta näyttää ostajalle.

Pentua näytettyään myyjä monesti vaatii tekemään ostopäätöksen heti, eikä ostajalle anneta mahdollisuutta harkita asiaa tai tutustua pentuun useampia kertoja ennen päätöksen tekoa. Myyjä voi jopa uhata pennun lopettamisella, ellei ostaja ota sitä.

Piileviä ja näkyviä sairauksia

Rahan vuoksi kasvatettavien pentujen vanhemmat ovat harvoin asianmukaisesti rokotettuja. Niitä ei ole myöskään tutkittu rodussa esiintyvien perinnöllisten sairauksien varalta. Madotukset on yleensä laiminlyöty.

Tavallista on, että eläimet lisääntyvät pentutehtaissa keskenään täysin sattumanvaraisesti. Silloin pentueen vanhemmat ovat usein lähisukua keskenään. Näissä laumoissa perinnölliset sairaudet alkavat ilmetä nopeasti, ja pennut voivat kärsiä koko loppuikänsä esimerkiksi vaikeista luusto-ongelmista, allergioista tai tulehdusalttiudesta.

Nartut toimivat usein pelkinä pennuntuotantokoneina, jotka joutuvat tuottamaan jälkeläisiä jokaisen juoksuajan jälkeen. Pennutus saatetaan aloittaa jo nartun ensimmäisestä kiimasta, jolloin emä on itsekin vielä aivan pentu. Usein pentutehtailija ei huolehdi emokoirien riittävästä ravinnonsaannista, jolloin pennutkin jäävät heikoiksi ja sairastuvat helposti tarttuviin tauteihin sekä kasvuhäiriöihin. Huonokuntoinen emo ei jaksaa huolehtia jälkeläisistään kunnolla. Tyypillistä on, että pentutehtaan eläinten turkit ovat hoitamatta. Jos rodun turkki vaatisi kunnossa pysyäkseen säännöllistä hoitoa, ovat kasvattamon eläinten arkipäivää huopamaiseksi levyiksi takkuuntuneet turkit

ja karvan alla piilevät kippuraan kasvaneet kynnet sekä silmä-, korva- ja ihotulehdukset.

Kun välinpitämätön kasvattaja ei ole rokotuttanut emoa, eivät myöskään pennut saa vasta-aineita esimerkiksi parvovirusta tai penikkatautiin vastaan. Tarttuvat taudit leviävät pentutehtaissa helposti rokottamattomien ja heikkokuntoisten eläinten keskuudessa.

Huonokuntoisen, esimerkiksi parvoripuliin sairastuneen koiranpennun hoidattaminen eläinlääkärillä vaatii paljon rahaa, ja usein pentu ei hoidosta huolimatta selviä. Ostohetkellä edulliselta tuntuva pentu saattaa näin muuttua kalliiksi hankinnaksi. Tietenkään pelkkä hinta ei riitä takaamaan pennun terveyttä tai hyvää hoitoa. Siksi on tärkeää kiinnittää huomiota pennun kasvuoloihin ja kasvattajan motiiveihin, jotta löytää hyvin hoidetun ja mahdollisimman terveen pennun.

Väitetään vahinkopennuiksi

Valitettavasti sekä Suomesta että ulkomailta löytyy pentutehtaan kriteerit täyttäviä tuotantolaitoksia, joissa eläimet elävät erittäin puutteellisissa olosuhteissa eikä niiden hyvinvoinnista huolehdita. Pelkkä koirien lukumäärä ei kuitenkaan kerro vielä eläinten hyvinvointiongelmista – pentujen tuottaminen muutamankin nartun avulla voi täyttää tehtailun tunnusmerkit.

Jotkut pentutehtailijat rekisteröivät osan pentueistaan Suomen Kennelliitossa ja pitävät näin yllä hyvää mainettaan, mutta seuraavaksi he teettävät samalla nartulla rekisteröimättömän pentueen. Kennelliiton rekisteröintiehtojen mukaan nartulla ei saa teettää pentuja alle 10 kuukauden välein, mutta koska juoksuajat tulevat useammin, pystyy rahanahne kasvattaja ansaitsemaan nartulla enemmän teettämällä välissä pimeän pentueen.

Ei siis kannata uskoa selitystä, että pääsi tapahtumaan “vahinko”, josta seuraus ovat nyt kaupiteltavat pennut. Aitoja vahinkoastumisia voi joskus tapahtua

huolellisellekin kasvattajalle, mutta silloin kun niitä sattuu toistuvasti samalle kasvattajalle, on melko varmasti kyse suunnitelmallisesta toiminnasta. Oli syy kumpi tahansa, ei pentua kannata ostaa tällaisesta paikasta.

Säälistä ostaminen ei koskaan auta – vaikka pelastaisit yhden pennun, tuet samalla toiminnan jatkumista. Paras keino lopettaa epäilyttävä eläinbisnes on olla tukematta sitä millään tavoin. Ilman ostajia ei pian ole myyjiäkään.

Seyn arkisto

**Tavallisella koiralla
on vain yksi pyyntö
koko ihmiskunnalle:
rakasta minua**

(Helen Exley)

KOIRAKIN SAATTA PALELLA

Koiralla on oltava hyvin maasta eristetty, vedoton koppi tai muu kunnollinen suojavaikka, johon se pääsee suojaan räntäsateelta ja pakkaselta. Lämmitettäviä koppeja on yleisesti saatavana, ja ohutturkkiselle koiralle sellainen on välttämätön. Loiva tasakatto on kopissa paras, sillä koira oleskelee mielellään katolla tarkkailemassa ympäristöään. Avattavan katon kautta kopin sisustus on helppo pitää kunnossa.

Hyvä kopin sisustus syntyy reilusta määrästä heinää, johon koira voi tehdä itselleen sopivan nukkumakolon. Kostunut kopin sisustus on vaihdettava, jotta sen lämmöneristysteho säilyy. Jos makuualustana käytetään mattoa, on vaihtomatto tarpeen sillä aikaa kun kostunut on kuivumassa.

Pakkasella koira tarvitsee tavallista enemmän ruokaa, koska se käyttää osan energiasta ruumiinlämmön ylläpitämiseen. Myös lämmintä vettä on tarjottava riittävän usein. Lumi ei koiran oleskelualueella kauan säily kelvollisena janon tyydyttämiseen. Nykyään on saatavana mainioita juomakuppeja, jotka pitävät veden sulana sähkövastuksen avulla.

Jätökset on talvellakin korjattava pois koiran oleskelualueelta. Niitä ei kannata jättää peittymään uusien lumikerrosten alle, sillä pakkasella siivous on helppoa. Muuten tarha voi olla keväällä yhtä jätösvelliä. Tällainen on eläinsuojelumääräysten vastaista välinpitämättömyyttä.

Koiran ulkotarhan vähimmäiskoko riippuu koiran koosta. Määräysten mukaan esim. 20-kiloisen koiran tarhan koon on oltava vähintään 8 neliometriä ja kahden 30-kiloisen koiran 14 neliometriä. Vähimmäiskoko kertoo vain tarhan pienimmän sallitun koon – hyvä tarha on selvästi suurempi.

Ulkona muuten kuin tilapäisesti kytkettynä esim. juoksulangassa pidettävällä koiralla on oltava liikkumatilaa vähintään 40 neliometriä. Kaikenlaiset

ketjunpätkäkiinnitykset ja paalinaruvirytykset ovat kiellettyjä. Alle vuoden ikäistä koiraa saa vain tilapäisesti pitää ulkona tietylle paikalle kytkettynä. Tarhassa saa pitää keskenkasvuistakin koiraa.

Kovalla pakkasella ulkona voi pitää vain koiria, joilla on vahva kaksinkertainen turkki. Monet hyvin seurankipeät tai paimenkoiratyyppiset rodut ovat luonteeltaan ylipäättään sopimattomia tarhaan suljettaviksi. Ajokoirakin on miellyttävä kotikoira, jonka ajohalut eivät heikkene sisällä asumisesta. Selvää on, että mitään koiraa ei saa keskellä talvea siirtää yhtäkkiä ulos asumaan.

Eläinsuojeluasetuksessa määrätään, että koiran liikunnantarpeen tyydyttämisestä on huolehdittava. Koiran ulkoiluksi ei riitä ulkona asuminen. Koira on laumaeläin, jonka hyvinvoinnille kontakti ihmiseen on välttämätön. Lenkillä käynti ja koiran kanssa oleminen tekevät koirasta myös paremman yhteistyökumppanin.

Koiraa ei saa jättää pakkaseen palelemaan kaupan tai ravintolan ulkopuolelle. Kylmällä säällä koiran pitää ulkoillessaan voida liikkua reippaasti

Seyn tiedote

kuva Seyn arkisto

LAIHA SIILI EI SELVIÄ TALVESTA

Syksyllä moni eläinten ystävä mietti, milloin siilien ruokkiminen pitäisi lopettaa.

Pitäisikö siilit vieroittaa tarjotusta ruuasta hyvissä ajoin ennen talvea, ja voiko käydä niin, ettei siili älyä mennä talvihorrokseen, jos ruokaa on jatkuvasti saatavilla yllin kyllin?

Vastaus on yksinkertainen: Jatka ruokintaa niin kauan kuin siilit käyvät syömässä. Jos siilejä näkyy kahlailemassa syystalven lumessa, syy ei ole se, että niitä ruokitaan edelleen. Ruokkimisen lopettaminen ei nopeuta niiden talviuunille menemistä.

Asia on päinvastoin: Siili tietää itse, milloin se on sellaisessa kunnossa, että sillä on riittävä rasvavarasto horrostamista varten. Myöhään syntynyt poikanen tai laiha siili, jota ehkä loiset vaivaavat, kulkee vaikka hangessa etsimässä ravintoa. Kylminä kesinä monet siilit ovat sään takia laihoja vielä syksyllä. Maha kurnien aloitettu talvihorros merkitsee varmaa kuolemaa, ja siilikin tietää asian vaistonvaraisesti.

Talven lähestyessä siili tarvitsee runsasenergistä ravintoa, esim. rasvaista jauhelihaa tai koiran- tai kissanmakkaraa, johon on lisätty ruokaöljyä.

SIILILLE TALVIPESÄ

Talvehtimiskoppi varmistaa siilin turvallisen talvihorroksen. Koppeja myydään mm. luontokaupoissa, mutta se on helppo tehdä itsekin. Materiaalina voi olla myrkytön lauta tai esim. 9 millin vaneri ja kulmajäykisteet. Mitat voivat olla noin 46 x 46 x 30 senttiä. Oviaukon korkeus on 15 senttiä ja leveys 12 senttiä. Katosta tehdään irrotettava ja räystäällinen. Filmivaneri on siihen **parasta** materiaalia. Tarkat rakennuspiirustukset koppia varten voi tilata SEY:stä. <http://www.sey.fi/aineisto/tilattavat.html#esitteet> / (09) 877 1200

Laatikon pohjalle laitetaan noin viiden sentin kerros kuivia lehtiä. Sen jälkeen laatikko täytetään löyhästi kuivilla heinillä. Suuaukko jätetään avoimeksi. Ruokaa voidaan tarjota pesäkopin lähellä, niin että siili huomaa pesän varmemmin.

Koppi sijoitetaan sellaiseen turvalliseen paikkaan, josta aurinko ei sulata lumia liian aikaisin keväällä, ja johon sadevesi tai sulamisvedet eivät valu niin että pesämateriaali kastuu.

Selvitäkseen talvihorroksesta siilin täytyy painaa syksyllä vähintään 400 grammaa. Siili ei talven aikana syö eikä juo mitään, ja se menettää jopa kolmanneksen painostaan keväeseen mennessä. Ruumiinlämpö saattaa laskea neljään asteeseen ja sydämen lyöntitiheys hitaimmillaan muutamaa kertaa minuutissa.

Yli puolet siileistä voi menehtyä horroksen aikana. Talvehtimisen onnistumiselle on tärkeää, että talvipesän paikka on hyvä ja pesäntekoaineksia riittävästi.

Kesällä siili voi käyttää laatikkoa päivä- tai jopa poikaspesänä. Laatikkoon vaihdetaan uudet heinät ja lehdet keväällä siilin lähdettyä. Kuivia heiniä ja lehtiä kannattaa varastoida etukäteen ilmavaan paikkaan riittävä määrä.

Laiha siili ei selviä talvesta.

Tietoa siilistä:

www2.eduskunta.fi/kerhot/luonto/eurosiili

**JÄSENEKSI PERNIÖN
ELÄINSUOJELUYHDISTYKSEEN?
KYLLÄ!**

Saat Eläinten Ystävä lehden 4 kertaa
vuodessa ja 1-2 kertaa jäsenlehden
Ilmaisia neuvoja ja ohjeita kaikesta eläinten
hoitoon tai kohteluun liittyvistä asioista

Jäsenmaksu vuonna 2006 on 16 € (yli 15 v.)
ja 8 € (alle 15 v.). Ainaisjäsenmaksu on 160
€

Toimintamme tukemiseksi meille voi antaa
myös lahjoituksia. Lahjoitukset maksetaan
tilille

OP 533431-431253 tai SP 432723-227687.

Liittymällä jäseneksi tai antamalla
lahjoituksen olet mukana tukemassa
eläinsuojelutyötä.

AKTIIVIJÄSENEKSI?

Joukkoon mahtuu aina. Aktiivijäsenenä voit
osallistua tapahtumiin tai autat esimerkiksi
arpajaisvoittojen hankinnassa. Voit myös
osallistua esimerkiksi leipomalla tai
askartelemalla myytävää torille, markkinoille
ja tapahtumiin. Uusia ideoita otetaan ilolla
vastaan. Jos kiinnostaa, soita niin kerromme
lisää.

Paula 050-5737880

Katja 050-9180738

Leena 050-3396557

Tämän vuoden tapahtumia

18.4.2006 Vetcaren esitelmätilaisuus

25.4.2006 koirakoulu aloitettiin

25.5.2006 Match Show

toukokuu-syyskuu lauantaisin torimyyntiä

5.8.2006 Laurin Markkinat

3.9.2006 Kiva Koirakansalainen tapahtuma

24.9.2006 Match Show

Eläinten viikon tapahtumat

Hyvän Mielen Tori

Joulukadun avajaiset

Sininen talo, joulumyyjäiset

Laurin Markkinat (2005)

Katja Taskinen

**Varaa ajoissa mainospaikkasi seuraavaan julkaisuun.
Aiheena on eläinten hankinta ja hoito.
Ilmoitushinnat alkaen 50 euroa.**

TÄRKEITÄ YHTEYSTIETOJA

Päivystävä eläinlääkäri 02-7337555

Kunnaneläinlääkärit:

Dragsfjärd Tuomo Waltari 0500-110660

Halikko Anne Partti 044-7723449

Kemiö Tuomo Waltari 0500-110660

Kiikala Kati Moilanen 044-7725575

Kisko Anna Nordström 044-7725576

Kuusjoki Anne Partti 044-7723449

Muurla Anna Nordström 044-7725576

Paimio Jouni Mäkelä 0500-228095

Perniö Riikka Nikula 040-5829159

Pertteli Kati Moilanen 044-7725575

Salo Anne Partti 044-7723449

Sauvo Jouni Mäkelä 0500-228095

Somero Mia Borg 044-7791295

Somero Tiina Korte 044-7791296

Suomusjärvi Anna Nordström 044-7725576

Särkisalo Riikka Nikula 040-5829159

Västanfjärd Tuomo Waltari 0500-110660

Eläinlääkäriasemia:

Kuninkaantien eläinklinikka 02-7221221

Salon Eläinlääkärikeskus 02-7333677

Brusaby pieneläinklinikka 02-4337707

Brusaby smådjursklinik 02-4337707

poliisi 775151

poliisi hälytys 10022 112

hälytyskeskus 112

palokunta 112

myrkytystietokeskus 09-471977

koiranetsijät 040-734 8614

www.koiranetsijat.fi/

www.geotices.com/uudenmaanetsijakoirat

tietoa kadonneista

www.karkurit.fi

Eläinsuojeluvallat:

Leena Aho 050-3396557

Marja-Leena Virtanen 050-5712722

Sirkka-Liisa Oksanen 040-7738274

Martti Kaariluoto 040-5838631

muut Seyn valvojat

<http://www.sey.fi/valvojat/valvlukehys.html>

läänin eläinsuojeluvallat Heidi Leyser

050-5546394

läänineläinlääkäri

Länsi-Suomi vaihde 020517121

Etelä-Suomi vaihde 020516121

apteekkien aukioloajat 10040

Löytöeläinkodit

Kemiö 044-7827708

Salon, Perniön, Särkisalon, Kemiön,
Dragsfjärdin ja Västanfjärdin eläimet

Kiikala 044-0212553

Halikon, Perttelin, Suomusjärven, Kiikalan,

Kuusjoen, Kisko ja Muurlan eläimet

Suomen muut löytöeläinkodit löydät
osoitteista

[http://mbnet.fi/karkurit/index_tiedostot/
Page358.html](http://mbnet.fi/karkurit/index_tiedostot/Page358.html) tai

[http://wnet.suomi.net/kotisivu/
riistapirtin.kennel/www/sivut/](http://wnet.suomi.net/kotisivu/riistapirtin.kennel/www/sivut/)

[loytoelainhoitolat_
taulukko.htm](http://loytoelainhoitolat_)

Kadonnut /löytynyt ilmoitukset

ilmoitukset@perniouseundunlehti.fi

02-7358900

sss.ilmoitukset@sss.fi

02-77021

Eläintarvikekauppoja:

Eräeläin, Perniö 02-7351222

Akvaarioliike, Salo 02-7316950

Musti ja Mirri, Salo 02-7332230

Lemmikki Maailma Salo 02-7311701

Madam's Horse Salo 02-7337881

Eläinhoitoloita:

Paula Aaltonen 02-7367225 Angelniemi

Kissahotelli Lipetti 050-3637263 Somero

Bokstaff 02-7483026 Somero

Koirahotelli Dingo 0400-592063 Kisko

Kesäkissa

Yksin minä kuljen niin nälkäisenä ja
palelevana.

Minne ovat menneet he jotka asuivat tässä
talossa?

Kun kesä oli kauneimmillaan,
he sillittivät minun turkkiani, minä putsailin
kypäliäni ja he sanoivat että minä olen niin
kaunis, niin kaunis,

He sanoivat että he pitävät kovasti kissasta.

Miksi he jättivät minut kun muuttivat
kaupunkiin? Tuuli huokaa niin raskaasti
metsikössä.

Minä istun pihatiellä ja odotan, odotan..

Ehkä he tulevat ja ovi avataan.

Hurre peittää pian talon.

Minä olen niin yksin, nälkäinen, väsynyt ja
palelen..